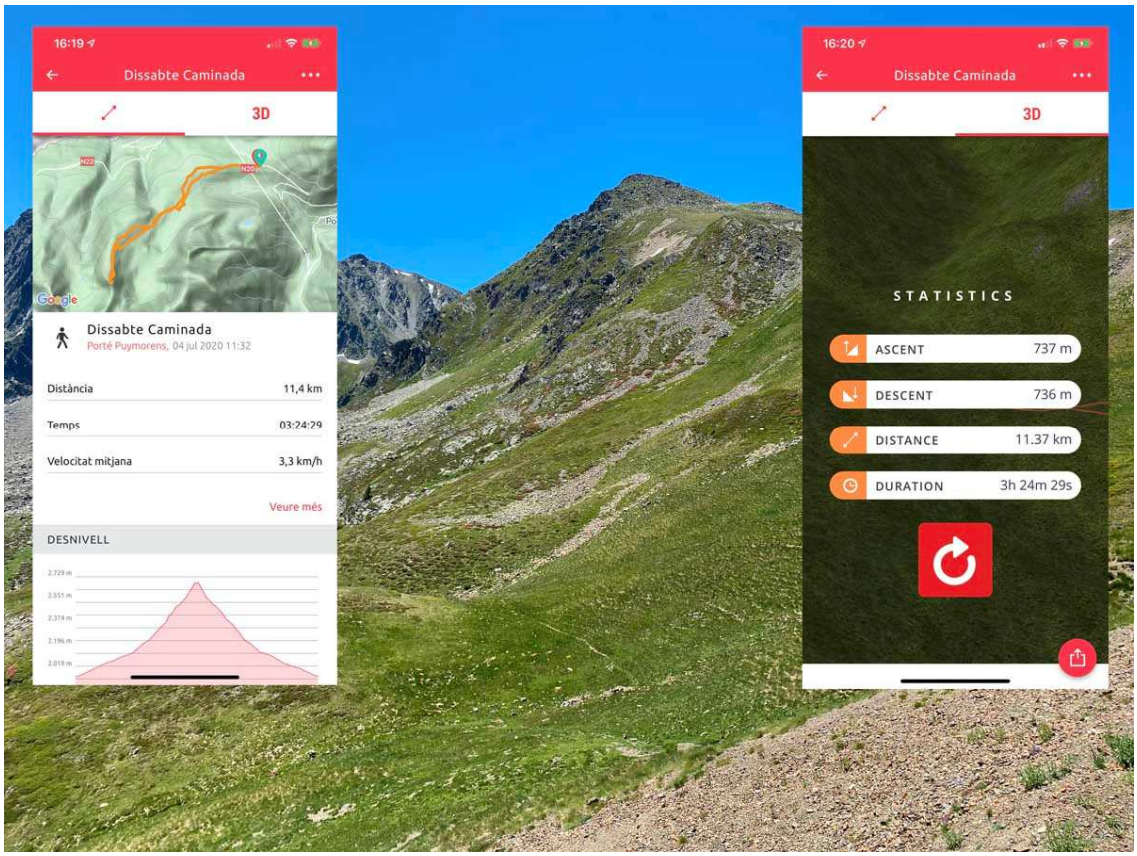
Diari de la neu, 07/07/20

Excursió al pic de la Mina (2.683 m)

Itinerari linial d'11 quilòmetres anada i tornada, 737 metres de desnivell amb sortida i arribada al Coll del Pimorent

El pic de la Mina (2.683 m) se situa a la capçalera de la vall del torrent de l'Orri de la Vinyola. Forma part de la carena divisòria entre els vessants del riu Arieja, conca atlàntica, i el Querol, conca mediterrània. L'excursió proposada té un recorregut linial de poc més de 5,5 quilòmetres quilòmetres, 737 m de desnivell positiu i unes 3 hores i 30 minuts de caminada. Sortida i arribada a l'aparcament situat dalt del Coll del Pimorent (1.920 m), al peu de la carretera RN-320.

Al centre de la imatge el Pic de la Mina i gràfics-resum generats per l'app Skitude amb la qual hem enregistrat el track.

Excursió de pujada i baixada pel mateix itinerari al Pic de la Mina (2.683 m), cim fronterer entre el torrent del Baladrà, tributari del riu Arieja, i el torrent de l'Orri, tributari del Querol. Sortida i arribada des de l'aparcament del coll del Pimorent (1.920 m).

El Pic de la Mina és un dels clàssics de la Cerdanya per als qui s'inicien en les caminades d'alta muntanya d'estiu sense complicacions. També per als qui volen progressar amb raquetes de neu o amb esquís de travessa a l'hivern. A més, el seu fàcil accés i la possibilitat d'escollir diversos punts de sortida, tots d'accés molt còmode i en cota alta, n'han acabat fent un cim força freqüentat al llarg de tot l'any.

El seu nom ve donat per les antigues mines de ferro que es troben en el seu vessant nord. Des de la carretera d'accés al Pas de la Casa encara avui es pot veure l'antic edifici de dimensions importants que es veu al mig de la muntanya. L'accés al Pic de la Mina no presenta cap dificultat, més enllà de la seva exigència física per superar els prop de 730 metres de desnivell. Com tots els cims del Pirineu, caldrà estar atents a les condicions de neu o gel que hi podem trobar en els mesos no estiuencs, sobretot a la part més culminal. Cal estar atents a les boires que tot sovint pugen des de la profunda vall de l'Arieja.

Des del cim gaudirem d'unes vistes espectaculars del Pirineu andorrà, la vall de l'Arieja i de pics com la Coma d'en Garcia, el Carlit amb la vall de Lanós i el riu Querol. I per descomptat de cims com ara Les Valletes (2.794) o La Vinyola (2.814 m) o la Font Negra, pic d'Envalira, Montmalús i pic dels Pedrons. També veurem els petits llacs de l'Orri de la Vinyola i dels Pedrons.

La vall de la Vinyola amb l'estació d'esquí de Poté-Puymorens a primer terme i al fons a la dreta el pic de la Mina (Foto: IST).

La ruta

L'excursió la vam realitzar el passat 4 de juliol i gràcies a les precipitacions generoses del mes de juny el paisatge era de color verd intens. El perfil dels cims de l'entorn eren ben siluetats per un cel blau intens. La flora de la muntanya es trobava en el seu màxim esplendor, amb el neret com a gran protagonista en les moltes fotografies que vam capturar arran de terra.

Des de l'aparcament del Coll del Pimorent, a tocar del vell hotel ara cremat, es tracta d'una ruta lineal de 5,5 quilòmetres (entre anada i tornada sumen 11,37 km). El desnivell, 737 metres en positiu.

es del mateix aparcament surt una pista de terra que remunta lleugeramnet per la banda sud de la carena divisòria entre els vessants de la muntanya. Aquesta pista de muntanya serveix, només, per als pastors que tenen ramats de bestiar i que en fan ús per al control d'eugues i vaques. Absteniu-vos, doncs, de fer-ne ús amb cap mena de vehicle amb l'objectiu de fer més curta l'excursió, ja que està prohibit.

Des del Pic de la Mina, a l'esquerra observem el Pic de les Valletes (2.794 m) i a la dreta el Pic de la Vinyola (2.814 m) (Foto: IST).

El camí a seguir per arribar al cim no té cap pèrdua possible ja que, quan l'abandonem, l'itinerari a seguir continua sent molt evident. Sempre veiem el cim davant nostre. En cas de pèrdua per boira o mal temps hi ha l'avantatge

que a prop nostre sempre hi ha els remuntadors de l'estació d'esquí que surten des de la base coneguda com La Vinyola, a 1.860 m. Pel fons de la vall hi trobem el torrent de l'Orri de la Vinyola, que passa pel costat mateix d'instal·lacions i edificis de la base de l'estació.

Un cop arribem a la carena que divideix la vall del Baladrà de la Vinyola, ja només ens queda seguir la carena culminal que es reorienta en direcció sud i cap amunt. La caminada fins al cim acaba sent una mica més escarpada i més exigent ens els darrers 50 metres. En condicions normals, des de l'aparcament del coll, el temps invertit no hauria de superar més de dues hores i 15 minuts. Com sempre, un cop al pic de la Mina, la panoràmica de cims i valls que podrem observar serà la millor recompensa a l'esforç físic. Compte amb les boires que tot sovint pugen per la vall de l'Arieja.

Eugues sota la traça del telecadira de La Mina de Porte-Puymorens (Foto: IST).

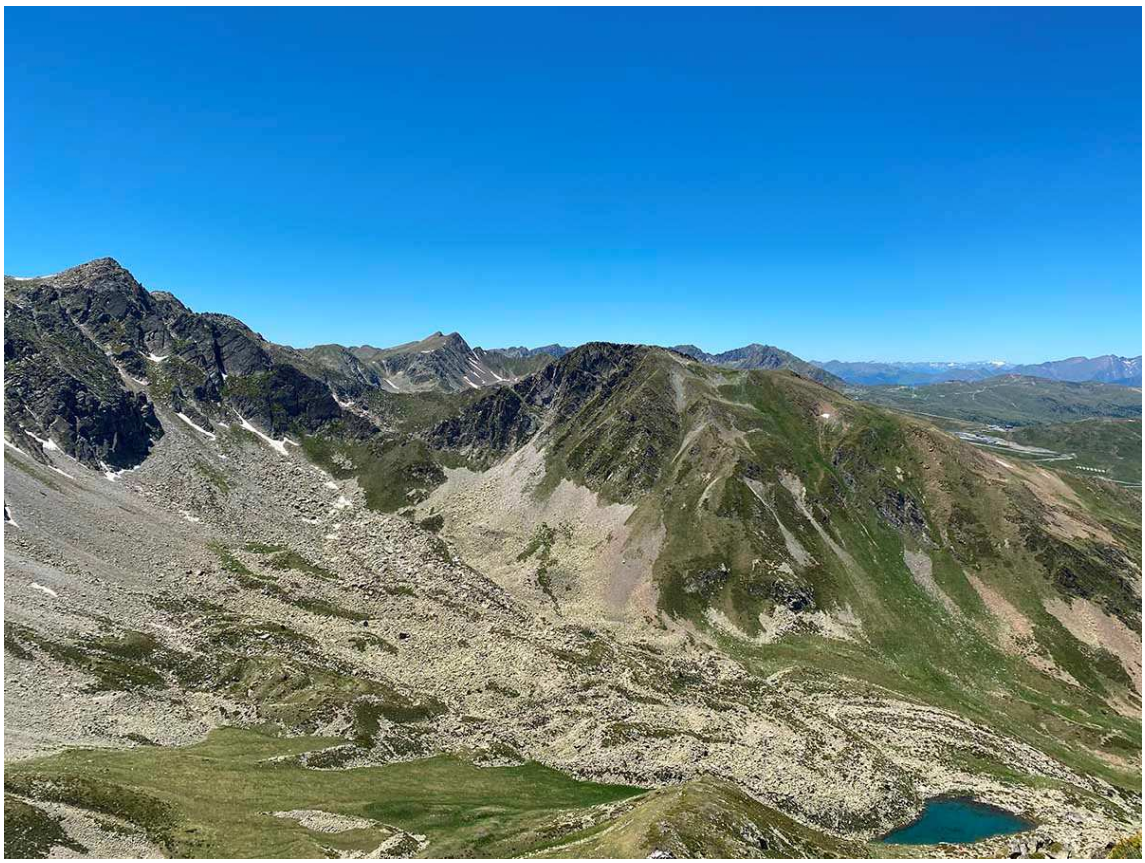
Una dada que sempre agrada saber del coll del Pimorent

El Coll de Pimorent és la collada natural de pas entre l'Arieja i l'Alta Cerdanya; està cobert de blocs arrodonits de totes les mides i de naturalesa variada (esquistos, granits, gneis), prova del pas d'una glacera.

Aquestes roques provenen de la conca de l'Arieja, arrossegades i finalment dipositades per la glacera de l'Arieja la qual passava, en part, per sobre del coll.
De fet, en el darrer màxim glacial, entre 18 i 25.000 anys, la glacera de l'Arieja

va arribar a tenir 1 km de profunditat i era tan alta que desbordava cap a l'est per damunt el coll del Pimorent. La llengua glacial formada per l'Arieja s'unia a la glacera que naixia a la cara nord de Carliti baixava per la vall del Querol. Aquesta glacera va ser la més gran de la Cerdanya, va arribar a tenir 400 m de gruix i moria a Puigcerdà.

El Coll de Pimorent també és conegut pel contrast climàtic que hi ha a banda i banda del port. Quan hi ha vent de nord trobem aire sec i sol a la Cerdanya i retenció de núvols o boires a la banda de l'Arieja. Quan l'aire ve de sud, la situació és exactament la contrària. Aquest règim climàtic perdurà durant tot el quaternari, cosa que explica la gran diferència entre les glaceres cerdanes i les de l'Arieja.

Panoràmica des del Pic de la Mina mirant cap a la vall del Baladrà i el Pas de la Casa (Foto: IST).

La nostra opinió sobre aquesta excursió

El millor...

- Accés fàcil i còmode.

- Bones panoràmiques sobre el Pirineu andorrà, vall de l'Arieja i Coma d'en Garcia.

No ens agrada tant:

- En dies de calma s'arriben a sentir els cotxes i motos que pugen o baixen des del Pas de la casa.

Recomanacions de vestuari

Com sempre, roba, calçat i complements habituals per a la pràctica del senderisme en alta muntanya. No oblideu portar crema solar protectora, gorra i bastons telescòpics que us ajudaran a remuntar pel pendent del sender. No oblideu portar plànol: la nostra recomanació "Cerdanya. Puigpedrós, Carlit, Tossa Plana i Puigmal. 1:25.000." d'Editorial Alpina.

Torrent de l'Orri de la Vinyola (Foto: IST).

Informació complementària

Fotografies de la sortida a l'Instagram de Diaridelaneu.

Track de la Pic de la Mina amb Skitude

Aquesta ruta també la trobareu molt ben documentada a Rutes pirineus.

Els nostres consells, recordatoris i recomanacions per a aquesta excursió:

Recordar-vos que l'accés a qualsevol cim s'ha de fer en silenci, sense sortir del sender i sense deixar cap mena de residu, i evitar així alterar l'hàbitat natural de la zona que es visita.

Important: tota aquesta zona forma part del Parc Regional dels Pirineus Catalans de França, el qual va ser creat el 5 de març de 2004. El bany no està permès en els llacs d'alta muntanya.

• Si us ho podeu permetre, eviteu l'excursió en caps de setmana d'alta afluència.
• No es poden arrencar o tallar flors ni cap altra espècie vegetal.
• Els gossos s'han de portar controlats en tot moment, pel que es recomana portar-los subjectats, ja que poden provocar molèsties a la fauna salvatge i als ramats de vaques o eugues.

• I com sempre, porteu el mòbil carregat, aigua, roba d'abrigar, ulleres de sol, crema protectora, una assegurança per a activitats a la muntanya i el material propi que es correspon per a qualsevol sortida a l'alta muntanya d'acord amb les condicions i previsions meteorològiques. Atents a les boires que pugen per la vall de l'Arieja.